

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 198/04-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť L. F., bytom USA, vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 41 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a zákona o ochrane práv maloletej postupom Okresného súdu Žilina, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. F. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2003 doručená sťažnosť L. F., bytom USA, prechodne bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 41 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a zákona o ochrane práv maloletej postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v súvislosti s rozhodovaním o zvýšení výživného zo strany jej otca na základe návrhov zo 6. júla 1998, 5. augusta 2000 a 20. augusta 2002. O návrhoch na zvýšenie výživného nebolo do dňa doručenia sťažnosti ústavnému súdu rozhodnuté (napriek podaniu sťažnosti predsedovi

okresného súdu a aj Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky), čo sťažovateľka hodnotí ako obštrukciu a umelé prietahy.

Pretože podanie sťažovateľky nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd ju vyzval 12. januára 2004 na jej doplnenie s tým, že výzva obsahovala informácie o predpísaných zákonných náležitostiach. Výzvu sťažovateľke zaslal ústavný súd na adresu v Slovenskej republike, ktorú sťažovateľka uviedla ako prechodnú. Zásielka sa vrátila ústavnému súdu ako nedoručená s poznámkou, že sťažovateľka je odsťahovaná a že poverený zastupovaním jej vecí je Ing. S. A., starý otec sťažovateľky. Ústavný súd preto požiadal Ing. S. A. o spoluprácu, aby oznámil, či a v akom rozsahu je poverený zastupovaním svojej vnučky – sťažovateľky, pričom ho informoval o povinnom právnom zastúpení každého sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom. Pretože Ing. S. A. na výzvu ústavného súdu z 9. februára 2004 nereagoval, ústavný súd ho opakovane 17. mája 2004 požiadal o spoluprácu. Dňa 27. mája 2004 doručil Ing. S. A. ústavnému súdu odpoveď na výzvu, v ktorej oznámil, že výzvu ústavného súdu z februára 2004 zaslal svojej vnučke – sťažovateľke do USA, aby sa rozhodla, ako chce požiadavkám ústavného súdu vyhovieť. Sťažovateľka zaslala Ing. S. A. 2. apríla 2004 splnomocnenie na jej zastupovanie pred akýmkoľvek súdom v Slovenskej republike. Toto splnomocnenie na zastupovanie Ing. S. A. prijal, čo oznámil ústavnému súdu v liste doručenom mu 27. mája 2004.

Dňa 6. júla 2004 na okresnom súdu zistil ústavný súd predmet a stav konaní, ktorých spisové značky boli uvedené v podaniach sťažovateľky (niektoré nepresne).

Dňa 22. júla 2004 zaslal ústavný súd Ing. S. A. ďalšiu výzvu, kde ho informoval o zákonných náležitostiach sťažnosti a opakovane aj o tom, že v konaní pred ústavným súdom je povinné právne zastúpenie advokátom; splnomocnenie musí obsahovať splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Súčasne ústavný súd Ing. S. A. informoval, že výzvu na doplnenie zákonom predpísaných náležitostí a o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom zaslal aj sťažovateľke. Na túto výzvu Ing. S. A. nereagoval.

Súčasne s výzvou Ing. S. A. ústavný súd elektronickou poštou zaslal 22. júla 2004 výzvu sťažovateľke na ňou uvedenú elektronickú adresu a súčasne zaslal výzvu aj poštou na sťažovateľkou uvedenú adresu. Táto zásielka sa vrátila ústavnému súdu 16. septembra 2004 ako nedoručená s vyznačením, že druhý pokus o doručenie bol 14. augusta 2004 a zásielka bola vrátená na územie Slovenskej republiky 31. augusta 2004. Sťažovateľka nezareagovala ani na výzvu zaslanú elektronickou poštou.

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania; ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľka doručila ústavnému súdu sťažnosť, ktorá nemala zákonom predpísané náležitosti vrátane povinného právneho zastúpenia advokátom. Vzhľadom na to, že ani po opakovaných výzvach doručovaných sťažovateľke na ňou uvedené adresy a ani prostredníctvom jej starého otca Ing. S. A. sa nepodarilo nedostatky sťažnosti odstrániť, ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2004